

РЕШЕНИЕ

№ 25039

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **1998** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№4650/09.02.2026г по описа на АССГ от В. В. Ж. от [населено място] чрез адв. Р. А. с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] Търговски дом, вх.Б, ет.3, к-ра 313 срещу Решение №Ж-41/21.01.2026г на КЕВР, с което на основание чл.22, ал.1, т.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№Е-11ИН-00-697/03.12.2025г, подадена от В. Ж. чрез адв. А. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД поради неоснователност.

Релевират се доводи, че неправилно комисията е приела, че действията на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД по временно преустановяване преноса на електрическа енергия в установения обект на жалбоподател са извършени в съответствие с изискванията на чл.123, ал.7 от ЗЕ. Счита, че основанийето за преустановяването е безспорно неплащане на искова сума по фактура №003453411/13.01.2023г на стойност 4399,15лева, като липсва съгласие за издаването на фактурата, както и че към датата на преустановяването -02.12.2025г за дължимостта на фактурата има висящо исково производство с предмет отрицателен установителен иск относно съществуването на съответното задължение по фактурата, като делото е висящо в СГС под номер 8538/2025г. След като липсва съвпадение между хипотезата на чл.123, ал.7 от ЗЕ и посочените факти, намира, че без влязло в сила съдебно решение не може да се счита, че клиентът има задължение към лицензианта, независимо от факта, че в обективната действителност съществува фактура от 13.01.2023г. на стойност

4399,15лв. Намира за неправилен извода на ЕРМ Запад ЕАД, преповторен от КЕВР в процесното решение, че оспорването пред съда вече не е пречка за преустановяване на ел.захранването с основание чл.123, ал.7 от ЗЕ, съответно чл.21, т.4 във връзка с чл.19 от Общите условия. Не били събрани доказателства по спорните обстоятелства и не били обсъдени относимите към спора противоречиви твърдения и обстоятелства, каквото задължение има административния орган съгласно чл.35 АПК. Пояснява, че обектът на жалбоподател е единственото му жилище, като самото преустановяване е предприето в момент, след като веднъж ЕРМ Запад ЕАД се е съгласило, че няма да преустановява преноса, докато делото не приключи и впоследствие, без каквото и да е реално уведомление, преносът е преустановен след едностранно взето решение от лицензианта. Липсват и доказателства, че жалбоподател е уведомен, че предстои преустановяване на преноса на 02.12.2025г. Отделно от горното твърди, че от страна на КЕВР липсва произнасяне в процесното решение за това дали е налице неравноправна клауза в договор, както и дали е налице злоупотреба с господстващо положение, което е твърдяно от жалбоподател в сезиращата КЕВР жалба срещу ЕРМ Запад ЕАД. Иска се отмяна на решението на КЕВР поради неоснователно преустановяване на преноса на ел.енергия. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, не се представлява. С молба от 15.06.2026г процесуален представител на жалбоподател поддържа жалбата и изразява становище по същество, като заявява, че на жалбоподател не е връчвано уведомително писмо за преустановяване на ел.захранването, както и че същото е изготвено за целите на процеса и не е изпращано на адресата преди датата на самото преустановяване на ел.захранването на 02.12.2025г. Иска се отмяна на решението на КЕВР и присъждане на сторените разноски с представяне на доказателства за реалното им извършване.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на решението. Претендир присъждане на юрисконсултско възнаграждение съгласно наредбата в минимален размер. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад, ЕАД редовно призован, не се явява, не се представлява. В писмено становище от 15.06.2026г процесуален представител юрк. Т. изразява становище по същество и моли за потвърждаване на решението на КЕВР. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 67 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията за енергийно и водно регулиране е образувано по жалба с вх. №Е-11ИН-00-697/03.12.2025г, подадена от В. Ж. чрез адв. Р. А. срещу ЕРМ Запад ЕАД, касаеща незаконно спиране на електрозахранването на единствено жилище на жалбоподател – ап.18, находящ се в [населено място], [улица], ет.3, за който има партида при ЕРМ Запад, клиентски номер 530002230182 /л.34-35/. В същата се твърди за незаконосъобразни действия на лицензианта, а именно че на 02.12.2025г без предизвестие, електрозахранването в обекта на г-н Ж., находящ се в [населено място], [улица], ет.3, ап.18 е преустановено незаконно. След извършена справка, абонатът е узнал, че временното прекъсване на захранването в имота му е поради неизплащане на фактура №[ЕГН]/13.01.2023г. на стойност 4399,15лв. /л.26/, която е оспорена по съдебен ред, като гр.дело №8538/2025г е висящо пред СГС. Според жалбоподател съгласно писмо изх№[ЕГН]/31.01.2023г /л.37гръб-38/ електроразпределителното дружество се е

задължило да не прекъсва електрозахранването в обекта до приключването на делото. С жалбата се иска КЕВР да извърши проверка по случая, да установи дали има извършено нарушение, да задължи ЕРМ Запад ЕАД да възстанови доставката с електрическа енергия за обекта и да не я прекъсва през времето на окончателното приключване на съдебния спор по оспорената фактура, да предприеме санкции спрямо нарушителя.

В съответствие с чл.142, ал.5 и чл.143, ал.4 от Наредба №3 на 08.12.2025г жалбата е изпратена до електроразпределителното дружество с писмо изх№Е-11ИН-00-697/08.12.2025г /л.35/ за извършване на проверка по компетентност и изразяване становище по случая.

С писмо от 15.12.2025г вх.№Е-11ИН-00697/15.12.2025г. /л.19-20/ „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е представила на КЕВР следното становище: С Решение №9901/28.05.2025г по гр.дело №20231110104983/2023г по описа на СРС /л.30-31/ е отхвърлено като неоснователно искането на г-н В. Ж. за признаване за установено, че не дължи сумата от 4399,15лв по фактура №[ЕГН]/13.01.2023г. към момента е образувано въззивно гражданско дело №8538/2025г по описа на Софийски градски съд. Съгласно чл.19, т.3 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД /ОУДИЕМ/ задължение на клиента е да заплаща дължимите суми по фактури, издадени в случаите на преизчисление на количества електрическа енергия по реда на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/. Неизпълнението от страна на клиента на това задължение, предвидено в ОУДИЕМ е основание за временно преустановяване на преноса на електрическа енергия до обекта по смисъла на чл.123, ал.7 от Закона за енергетиката.

На 02.12.2025г електрозахранването на обекта на жалбоподател е преустановено. Възстановяване на електрозахранването се извършва по реда на чл.54 на ОУДИЕМ след като се отстранят причините за прекъсването и потребителят е компенсирал разходите за прекъсване и възстановяването на снабдяването. Клиентът е уведомен за задълженията и за предстоящото преустановяване с уведомително писмо от 29.10.2025г /л.32/.

За пълнота на информацията относно фактите, породили вземането на електроразпределителното дружество срещу В. Ж., ЕРМ Запад ЕАД уведомява КЕВР, че на 09.01.2023г служители на „ЕРМ Запад“ ЕАД за извършили техническа проверка на средство за търговско измерване с фабричен номер 17919690, абонатен номер [ЕГН], ИТН 32Z1030030845321, на адрес [населено място], ул. „Академик П. Д. (445-та)“ №23, къща В1, апартамент 18 с регистриран клиент В. Ж.. За проверката е съставен Констативен протокол №1028234/09.01.2023г в съответствие с чл.49, ал.3 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия. При направената проверка на обекта е установена промяна в схемата на свързване на измервателната система. Нарушена е пломбата на капачката на клемния блок на електромера. Същият е прекъснат дистанционно. Направен е допълнителен отвор на гърба на електромера в областта на клемния блок и е поставен допълнителен проводник /шунт/ между входящата и изходящата му фазови клеми. По гореописания начин консумираната електрическа енергия не се измерва от средството за търговско измерване и не се заплаща. След премахване на допълнително поставения проводник е възстановена правилната схема на свързване. До клиента, с известие за доставяне са изпратени уведомително писмо с из.№ NTZ183017/10.01.2023г и копие за потребител на констативния протокол. Документите са върнати в ЕРМ Запад ЕАД като непотърсени. Въз основа на констативния протокол и на основание чл.50, ал.2 от ПИКЕЕ е изчислено количеството електрическа енергия на клиент с абонатен номер [ЕГН], за периода от 10.10.2022г до 09.01.2023г /т.е. за срок не по-дълъг от 3 месеца/, което е в размер на 6771kWh. Съгласно чл.50, ал.2 от Правилата за измерване на количествата електрическа енергия, при промяна в схемата на свързване, водеща до неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на количествата

електрическа енергия, операторът на електроразпределителната мрежа изчислява количеството електрическа енергия за по-краткия период между периода от датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване до последната извършена проверка и периода от три месеца, предхождащи датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване. Преизчисляването се извършва на базата на половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения /кабели, проводници/, свързващи инсталацията на клиента със съответната мрежа, при ежедневно 8-часово натоварване. На основание чл.56 от ПИКЕЕ до клиента е изпратено писмо, съдържащо справка за преизчисленото количество енергия и фактура. На 02.12.2025г Ж. е подал заявление с искане да заплати дължимите суми по фактурата, като до клиента е изпратено писмо за действията, които следва да предприеме и възможността задължението да се погаси на вноски при сключване на споразумителен план/протокол за разсрочено плащане.

Въз основа на събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл.145, ал.1 от Наредба №3 е изготвен Доклад вх.№Е-ДК-41/13.01.2026г от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, с който е предложено на КЕВР да приеме доклада и да вземе решение, с което да прекрати административното производство по жалбата на Ж. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, поради неоснователност /л.15-16/.

На 21.01.2026г е проведено закрито заседание на КЕВР, за което е съставен протокол №18, на което заседание е приет Доклад вх.№Е-Дк-41/13.01.2026г и е взето решение за прекратяване на административното производство, образувано по жалбата на Ж. чрез адв.А. срещу „ЕРМ Запад“ ЕАД, поради неоснователност /л.13-14/

Въз основа на това е издадено оспореното в настоящото производство Решение №Ж-41/21.01.2026г, с което на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката КЕВР прекратява административното производство, образувано по жалба вх№Е-11ИН-00-697/03.12.2025г, подадена от В. В. Ж., чрез адв. Р. А., срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, поради неоснователност. За да постанови този индивидуален административен акт КЕВР в мотивите си е приела за установено, че жалбоподателят е клиент на ЕРМ Запад ЕАД за обект с аб.№ [ЕГН], адрес [населено място], [улица], ап.18, като при извършена на 09.01.2023г. проверка от дружеството е съставен констативен протокол и на основание чл.50 ал.2 ПИКЕЕ е извършена корекция на количеството ел.енергия,като за периода от 10.10.2022г. до 09.01.2023г са начислени количества ел.енергия отразени във фактура от 13.01.2023г. на стойност 4339,15лв. Извършен е анализ на предявеният от жалбоподателя отрицателен установителен иск, в т.ч. е посочено и решението на първата съдебна инстанция. Установено е още,че след изпратено на 29.10.2025г. уведомление до жалбоподателя захранването в обекта е преустановено на 02.12.2025г. На тази база и като е установила,че в действащата нормативна уредба ОУДИЕМ и ЗЕ не е предвидена забрана за преустановяване преноса на ел.енергия поради оспорване на дължимите суми,както и факта,че в рамките на съдебното оспорване не са постаовени обезпечителни мерки – възбрана, то не е налице неправомерно поведение на дружеството. Подобна възбрана е следвало да бъде поискана от жалбоподателя в рамките на съдебното оспорване. В заключение КЕВР е посочила, че видно от цитираното от жалбоподателя писмо от дружеството от 31.01.2023г.,то е поело задължение да не прекъсва захранването до приключване делото в СРС но не и след това.

Поради това и на основание чл.22 ал.1 и ал.7 от ЗЕ и чл.147 ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2023г. подадената жалбата е приета за неоснователна,респ. производството е прекратено.

По делото е приета административната преписка, представена от административния орган и

представени с молба от 26.05.2026г от заинтересованата страна писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, с който на оспорващото дружество се дават задължителни за изпълнение указания.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-41/21.01.2026г. е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., при наличие на необходимия кворум съгласно чл. 13, ал. 3, т. 1 ЗЕ.

Обективизирано е в предвидената в закона писмена форма при формално спазване на изискването за посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

При постановяването му са спазени процесуалните изисквания на закона, като е изготвен доклад по жалбата от ресорната дирекция, проект на решението, а самото решение е прието на редовно заседание с изискуемият кворум.

Същото е в съответствие с изискванията за форма и съдържание, съобразно чл. 59, ал. 2 от АПК. Изложени са фактическите основания на органа, обосновавали крайният резултат от производството. Дали те съответстват на изискването за пълнота на проверката и обосновават възприетата правна квалификация е въпрос, към който съдът преминава, както следва:

КЕВР е приела, че е сезирана с жалба за неправомерно преустановяване захранване и пренос на ел.енергия в хипотезата на начислено потребление и съдебно оспорена фактура.

По силата на чл. 123 ал.7 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, има право да преустанови временно преноса на електрическа енергия към крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договор за пренос на електрическа енергия или за достъп до мрежата, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка с предоставянето на тези услуги. ВКС е имал възможност да постанови, че „Съгласно разпоредбата на чл. 389 ГПК, ищецът може да иска от съда, пред който делото е висящо, да допусне обезпечение на иска във всяко положение на делото до приключване на съдебното дирене във въззивното производство. На посоченото основание ищецът не може да иска допускане на обезпечение в касационното производство. Липсата на процесуални права у молителя, както и на процесуален ред за произнасяне на касационния съд, налага така подадената молба да бъде оставена без разглеждане. В случай, че ищецът търпи вреди от едностранното прекъсване на електрозахранването в имота си, той разполага с правото да иска поправянето им по реда на чл. 45 и следв. ЗЗД, а в случай, че предпочете да ги ограничи, като заплати спорното задължение, при основателност на предявения иск той може да иска връщане на всичко, което е платил без основание с кондикционните защитни средства по чл. 55, ал. 1 ЗЗД.“/виж Определение № 196 от 16.01.2026 г. на ВКС по гр. д. № 4759/2025 г./.

Освен това дружеството ЕРМ Запад представлява търговец по смисъл на Търговския закон. При упражняване на правото по чл. 123, ал. 7 ЗЕ няма качество на административен орган и не упражнява държавно-властнически правомощия. В този смисъл въпросът дали са били налице условията за временно преустановяване снабдяването с електрическа енергия е гражданско-правен. Фактът, че отношенията между страните се уреждат от общи условия към договора за продажба на електрическа енергия (чл. 123, ал. 4 ЗЕ), както и, че тези общи условия подлежат на одобрение от административен орган – чл. 21, ал. 1, т. 4 ЗЕ (вж. Тълкувателно решение № 4 от 29.01.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2012 г., ОСГТК) не променя

посоченият извод.

Ето защо и като е установил релевантните факти – наличие на издадена фактура и безспорно неплащане на задължението по нея, регулаторът правилно е отхвърлил жалбата като неоснователна. Видно от цитираната практика на ВКС жалбоподателят разполага с възможността да поиска обезпечителни и привременни мерки от гражданския съд, разглеждащ спора във връзка с изпълнението на договора.

Т.е. предмета на проверка в производство като настоящето се свежда до наличието на неплатено задължение, факт, който не се променя от образувания гражданско-правен съдебен спор.

В този смисъл жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли. Ясно е посочена възможността жалбоподателят да поиска постановяване на привременна мярка от гражданския съд, където биха били относими всичките изложени от него аргументи, свързани с причиненото безпокойство и естеството на договорните правоотношения. Жалбоподателят разполага с възможност да предяви и иск за връщане на дадено без основание/отпаднало основание/недължимо платено ако заплати фактурата и впоследствие докаже, че същата е недължимо платена. Както и потенциалната възможност да предяви иск за неоснователно обогатяване, ако предизвика разваляне на договора или определени негови клаузи и пр.

На този фон и предвид възражението на жалбоподателя за неравнопоставеност, респ. зависимостта му като клиент изцяло от поведението на жалбоподателя и наличието на злоупотреба с господстващо положение, следва да се посочи:

В договори като процесните, действително равнопоставеността би могла да се окаже относителна, особено в хипотезата на одобрени впоследствие/след сключване на договора/ изменения на общи условия от страна на КЕВР. Необходимо е обаче да се отбележи, че дори конкретна уговорка е била абсолютно условие от страна на дружеството-лицензиант, то сключването на договор все пак е резултат от свободната воля на страните доколкото няма данни:

Първо - да е отправяно възражение срещу въпросната уговорка от страна на жалбоподателя на никакъв етап.

Второ - да е направен опит лицето да се възползва от възможността по чл. 117 ал.2 ЗЕ за присъединяване към оператор на друга територия.

Възраженията за злоупотреба с монополно положение и неравно третиране на клиентите на различни дружества с оглед техните общи условия принципно не са маловажни, но не променят по никакъв начин съществените за производството факти. А и не са били изведени самостоятелно като предмет на жалба срещу ОУ, така, че да бъдат подложени на отделен анализ. В жалбата до КЕВР е искано съдействие относно незаконно прекъсване на електрозахранването в жилището на жалбоподател без предизвестие, като единствено е отбелязано, че това е злоупотреба с господстващо положение, като по отношение преустановяването на захранването Комисията е отговорила изчерпателно, съобразно фактическия състав на приложимата разпоредба.

Не се споделят доводите в жалбата и в писмените бележки, че „ЕРМ Запад“ ЕАД е било задължено да връчи уведомителното писмо от 29.10.2025г преди да преустанови захранването с ел.енергия на имота. От представените писмени доказателства безпротиворечиво се установява, че „ЕРМ Запад“ ЕАД е изпълнило задълженията си по извършване техническа проверка на средство за търговско измерване с фабричен номер 17919690 на посочения адрес, съставен е констативен протокол в съответствия с изискванията на чл.49, ал.3 от ПИКЕЕ, до клиента е изпратено уведомително писмо от 10.01.23г. и копие от констативния протокол от 09.01.23г. На основание чл.50, ал.2 от ПИКЕЕ е изчислено количество електрическа енергия на клиента с абонатен номер [ЕГН] за периода 10.10.2022г до 09.01.2023г, като на основание чл.56 от ПИКЕЕ до клиента е изпратено писмо, съдържащо справка за преизчисленото количество енергия и фактура /писмо изх.№[ЕГН]/13.01.2023г./ Съгласно писмото изрично е указано на клиента, че на основание чл.123, ал.7 от ЗЕ ако дължимата сума не бъде погасена в срока, указан в приложената фактура, „ЕРМ Запад“ ЕАД ще пристъпи към временно преустановяване на преноса на електрическа енергия до обекта. От страна на жалбоподател е изпратено писмо до клиентската информационна система на ЕРМ Запад ЕАД №[ЕГН]/31.01.2023г с искане да не бъде преустановявано електрозахранването на обекта, като от страна на ЕРМ Запад ЕАД е изготвен отговор до клиента, съгласно който молбата на жалбоподателя /абоната/ е уважено, като изрично е посочено, че електрозахранването на посочения обект не следва да бъде преустановявано поради неплащане на задължението по фактура №[ЕГН]/13.01.2023г „до

окончателното становище на СРС“. Както правилно е посочил административния орган в оспореното решение електроразпределителното дружество с посоченото писмо се е задължило да не прекъсва електрозахранването в обекта до приключване на делото само от СРС, но не и след това. При това положение, и тъй като в ЗЕ и ОУДИЕМ не е предвидена забрана за електроразпределителното дружество за преустановяване на преноса на електрическа енергия поради оспорване от страна на клиента на дължими суми по съдебен ред, предвид липсата на искане от жалбоподател да поиска обезпечителни и привременни мерки от гражданския съд, разглеждащ спора във връзка с изпълнението на договора, заинтересованата страна законосъобразно е упражнила правомощията си по чл.123, ал.7 от ЗЕ. От „ЕРМ Запад“ ЕАД са предприети действия по уведомяване на жалбоподател за предстоящото преустановяване на ел.захранването, след постановяване на решението на СРС, като в уведомителното писмо изрично е указано, че в случай, че дължимата сума не бъде погасена в 10 дневен срок, ЕРМ Запад ЕАД ще пристъпи към временно преустановяване на преноса на ел.енергия до обекта. Действително от представените с административната преписка писмени доказателства и представените от заинтересованата страна с молба от 26.05.2026г писмени доказателства се доказва единствено изпращане на писмото от 29.10.2025г и че са предприети действия по изпращането му до жалбоподател – заявено за изпращане на 13.10.2025г., като няма доказателства, които да установяват реалното му получаване от жалбоподател. Горното обаче не е необходимо за упражняване правомощията по чл.123, ал.7 от ЗЕ, в случая не е налице хипотезата на чл.50, ал.1 и ал.2 от ОУДИЕМ, вменияващо на дружеството-лицензиант задължение да извърши предварително уведомяване на клиентите чрез способите, разписани в общите условия. Клиентът е уведомен да заплати своевременно вземането по фактурата още на 13.01.2023г, предмет на търговски спор, уведомен е, че електрозахранването в жилището му няма да бъде преустановявано до постановяване на съдебно решение на СРС по предявения отрицателен установителен иск, като след постановяването му е предприел действия по преустановяване на ел.захранването в обекта.

Ето защо, съдът счита, че процесната жалба е неоснователна и следва да се остави без уважение.

При този изход от спора обоснована, съгласно чл.143 ал.3 и ал.4 АПК, е претенцията на ответника и заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същата следва да се определи в размер на по 200лв. съгласно нормата на чл.24 НЗПП и предвид липсата на особена фактическа и правна сложност на делото и предвид наличието на ясна съдебна практика, ориентир как следва да бъде разрешен казус, като процесният. Сумата след превалутиране е в размер на 102,26 евро, която следва да бъде присъдена на ответник КЕВР и на заинтересованата страна „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Поради това и на основание чл.172 ал.2 предл.четвърто от АПК, Административен съд София-град, 67 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Ж., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. срещу Решение № Ж-41/21.01.2026г. на КЕВР.

ОСЪЖДА В. В. Ж., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/ съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА В. В. Ж., ЕГН [ЕГН] да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/ съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: